

חוסה לואיס וסילביה סינאלי

איירה דניאלה טואור:
אילוסטרציות

סירופים

שהם לא סיפורים

משפר את הדימוי העצמי, מחזק את האופי
ומקדם דיאלוג משפחתי

תוכן עניינים:

- 5 מתנה מאלוהים
- 13 חוף העקרבים
- 20 סיפור אהבה
- 27..... גוזר מדביק ונזכר
- 34..... יום מיוחד
- 42 דוד רמון

מתנה מאלוהים

היה הייתה פעם סבתא מתוקה, שכולם הכירו בשם "סבתא'לה".
היא הייתה מאוד, מאוד טובה וחייה בבית גדול ויפה.

כל יום אחרה"צ, נועה ובן הגיעו לביקור בתום יום הלימודים.

הילדים אהבו לבקר את סבתא'לה כי תמיד הכינה להם הפתעות.
באותו יום אפתה להם עוגיות בצורות של חיות, וכוכבים עם סוכריות
צבעוניות ופצפוצי שוקולד.. מम्म- כמה טעים!

כל יום סבתא מספרת להם סיפור. הפעם חיפשה את הספר הגדול-
התנ"ך, כדי לדבר על נושא חשוב מאוד מאוד.

"אתם יודעים שאלוהים נתן לנו מתנה מאוד מיוחדת? כאן כתוב שכאשר יצר אותנו בבטן אימנו הוא קבע אם ניהיה ילד או ילדה. זאת אחת המתנות שאלוהים הכין עבורינו. " כך אמרה סבתא.

"ולמה הוא ברא אותנו ילד או ילדה? שאל בן. "אלוהים חשב שכך יהיו מאושרים במי שהם." ענתה סבתא'לה. "אני מאוד שמחה להיות ילדה" ענתה נועה. "אהבתם את המתנה? אתם רוצים להודות לאלוהים על כך?" שאלה סבתא. כן!!! ענו הילדים.

כאשר חזרו הביתה, בזמן ששיחק, נועה אמרה "בן, אני ממש אוהבת את המתנה שאלוהים נתן לנו. בגלל שאני בת אני יכולה להתאפר, ללבוש חצאיות ויום אחד להיות אמה." " גם אני אוהב את המתנה שאלוהים נתן לי. בתור בן אני תמיד ינצח בריצות!" ענה בן כדי להציק לה.

לפני השינה הילדים התפללו "תודה אלוהים, תודה על המתנות שנתת לנו. תודה שבחרת אותנו, תודה שחשבת עלינו לפני שהיינו בבטן אימנו, אמן." אחרי התפילה נרדמו וחלמו חלומות מתוקים.

חוף העקרבים

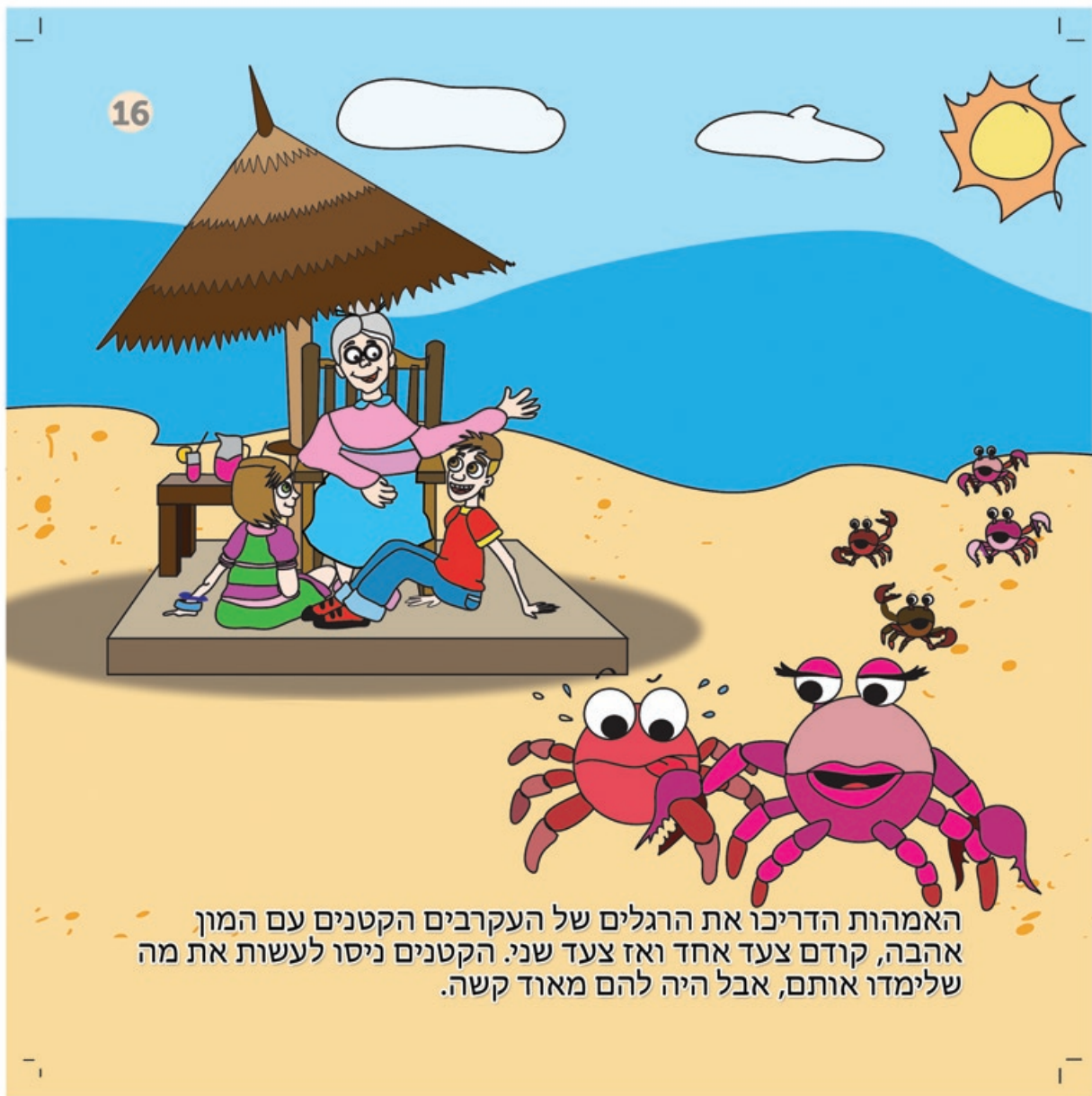
זה היה יום מושלם בחוף הים. השמש, הגלים, הכל היה ממש יפה!
 בון, נועה... יש לי סיפור מדהים לספר לכם! צעקה סבתא מהצד.
 הילדים תמיד אהבו את הסיפורים של סבתא, לכן הם הפסיקו לשחק
 עם העקרבים, ובמהירות הם התיישבו על ידה כדי לשמוע אותה.

סבתא התחילה: "היו היה פעם עקרב ממש זקן, כמעט כמוני, ביום
אחד קרא לכל העקרבים ואמר

כל העולם צוחק עלינו כי אנחנו הולכים אחורנית ושמים אותנו כדוגמא רעה. מה אתם חושבים אם האמהות ילדמו את הילדים ללכת קדימה? אמר העקרב הזקן. כולם הסכימו ומאותו יום...

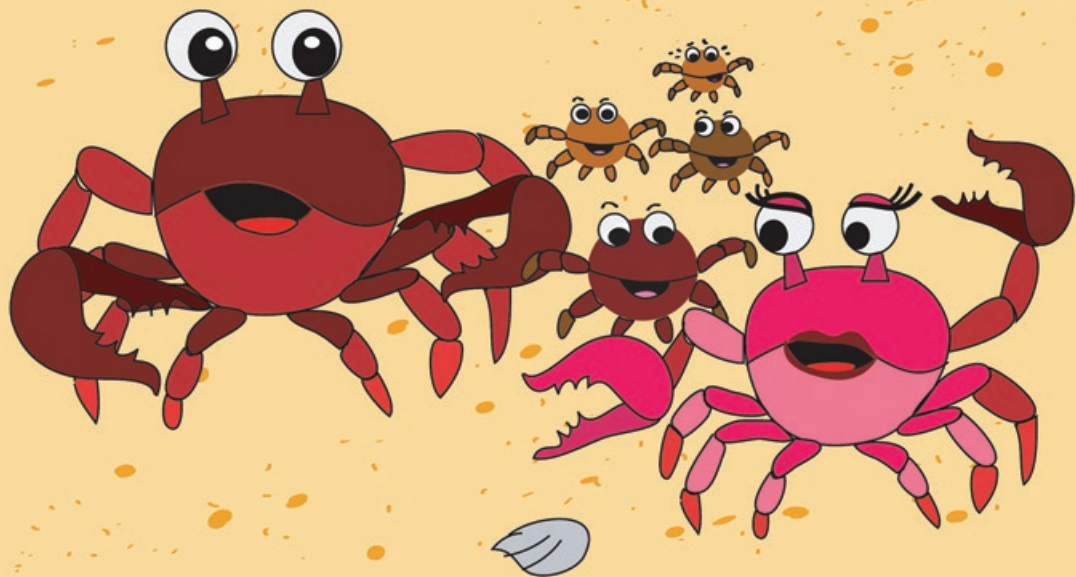
האמהות הדריכו את הרגלים של העקרבים הקטנים עם המון
אהבה, קודם צעד אחד ואז צעד שני. הקטנים ניסו לעשות את מה
שלימדו אותם, אבל היה להם מאוד קשה.

יום אחד עקרב ממש חכם שאל אותם: "למה מכריחים אותנו
ללכת קדימה, אם כל העקרבים הולכים אחורה?"

בגלל שהעקרבים הקטנים לא רצו ללכת קדימה, כל העקרבים התאספו שוב. הרעיון של ללכת קדימה לא עובד אמר העקרוב הזקן והוסיף - זה לא עובד כי אנחנו לא יכולים לבקש מאחרים לעשות מה שאנחנו לא עושים.

זאת הסיבה שבגלל העקרבים ממשיכים ללכת לאחור. מה שאנחנו יכולים ללמוד מהסיפור הזה, זה שהמעשים שלנו משפיעים יותר ממה שאנחנו אומרים.

סיפור אהבה

יום שלישי הקרוב הוא יום ההולדת של אמא שלי. מה אוכל לקנות לה? מה אני יכולה להביא לה במתנה בלי כסף? חשבה נועה והחליטה להתיעץ עם סבתא.

סבתא'לה אני הוצה להביא מתנה לאמא, אבל אין לי כסף בשביל לקנות! נועה פרצה בבכי וסבתא חשבה איך לעזור לנכדתה.

סבתא אמרה אל תיהי עצובה אל תבכי. תני לי לספר לך סיפור על אהבה גדולה. אולי זה יעזור לנו למצוא פתרון: "לפני הרבה שנים...

...ילדה קטנה הכינה מתנה
לאביה. זו הייתה קופסה גדולה
בצבע זהב. אביה שמח מאוד
מאוד.

אך כשפתח את הקופסה
ראה שהיא ריקה. הוא צעק
ובעס: "את לא יודעת,
כשמביאים מתנה צריך
להיות משהו בפנים?"

אבא! זה לא ריק, זה לא ריק. מילאתי אותה בהמון המון המון נשיקות! כולם בשבילך אבא!" אמרה הקטנה בבכי.

האבא, שהבין כי טעה, ביקש שתסלח לו. הוא חיבק אותה חזק והודה לה על כל הנשיקות.

אותו האיש שמר את הקופסא ליד מיטתו כל חייו, וכשהרגיש עצוב
הוציא נשיקה אחת קטנה ששימחה אותו”

"איזה סיפור יפה סבתא!" אמרה נועלה. אם את אוהבת את הרעיון, אני אסרוג לך תיק קטן עם חוט בצבע זהב ותמלאי אותו בהמון המון נשיקות ועלי כותרת של ורדים שנקטוף יחד מהגן. אני בטוחה שאמא מאוד תאהב את המתנה!

גוזר מדביק ואני נזכר

כל יום שישי נועה ובן אוכלים אצל סבתא. הפעם סבתא חיכתה להם עם משהו שונה. השולחן היה מלא בדפים צבעוניים ותמונות שסבתא גזרה עבורם.

סבתא הזמינה אותם להדביק את התמונות על הדפים שהכינה.
נועה ובן לא הבינו למה היא מבקשת זאת, אך הם מאוד נהנו.
בנוסף לכך הובטח להם גלידה כשיסיימו את המשימה.

היום, אהוביי, אלמד אתכם משהו שיעזור לכם מאוד. שימו לב,
אמרה סבתא בקול מתוק. ואז הוסיפה :

הדבר הראשון שנעשה, יהיה לצייר ביקיני על כל תמונה של ילדה ותחתונים על כל תמונה של ילד. הילדים לקחו עיפרון צבע והתחילו לצייר.

תזכרו, מה שאנחנו מסמנים זה האיברים של הגוף שלנו שהם אישיים אך ורק לנו. אפילו כשאנחנו בים אנחנו מחביאים אותם! אף אחד לא צריך לגעת או להסתכל על איברינו האישיים. הם מאוד חשובים, ולכן עלינו לשמור עליהם יותר. אמרה סבתא.

נועה ובן התחילו לחשוב על הים, ועל כך שכולם שומרים על איבריהם. ואו! איזה יופי מה שסבתא לימדה אותנו, גם אנחנו צריכים לשמור עליהם."

פתאום, סבתא קראה להם כדי לתת להם את הגלידה. "כמה טובה סבתאלה. היא מלמדת אותנו המון ואוהבת אותנו כלכך!" אמרו הילדים.

יום מיוחד

באותו בוקר נועה ובן התעוררו בביתה של סבתא לה. היום יש חגיגה?
שאל בן, כי תמיד הבית של סבתא היה יפה. כן, ענתה סבתא. אחרי
ארוחת הבוקר, אספר לכם משהו ממש מרגש!

בנתיים כשסבתא הכינה להם פרוגוסות עם שוקולד, נוגעה וכן שתו שוקו, עם קשיות בכל הצבעים. זה היה כל כך טעים, שהם אפילו שכחו שסבתא רצה לספר להם משהו ממש מרגש.

כשסיימו לאכול, סבתא ספרה להם הודעה ממש מרגשת. זוכרים
 שלאמה הייתה בטן ממש גדולה? היום יולד לכם אח קטן.
 יששששש!! אנחנו ניהיה שני בנים! אמר בן. ושיחק עם
 הכפתורים של סבתא.

ניהיה שני שנים, וננצח אותה! חחח צחק בן. אוףףף... סבתא, אני רוצה אחות! אמרה נועה ושאלה "צריכים לחתוך לאמא את הבטן כדי להוציא את התינוק?"

אממ... אנחנו לא יודעים, רק לפעמים, ענתה סבתא. אז איך נולדים?
שאלה נועה. סבתא הראתה להם ספר והסבירה איך תינוק נולד.

מרבית הילדים נולדים בלידה טבעית. זה כשתינוק נולד דרך הנרתיק של האמא. הסבירה סבתא. זה כמו לעשות קקי? שאל בן. לא בן, זה שונה, רק לנשים יש נרתיק ומשם נולדים תינוקות, ענתה סבתא.

זה ממש כאב? שאלה נועה. סבתא לקחה גומיה ואמרה: "ילדים אתם רואים איך זה נמתח? כך הנרתיק נמתח כדי שהתינוק יוכל לצאת. זה כאב קצת, אבל כשהאמא רואה את התינוק, היא כל כך שמחה והכאב עובר.

בדיוק באותו רגע, הגיעו ההורים עם התינוק הקטן. נועה רצה לאמא ואמרה "אני כבר יודעת איך תינוק נולד ואני רוצה שפעם הבאה זאת תהיה תינוקת. כולם התחילו לצחוק מהבקשתה על נועה.

TE QUEREMOS MUCHO

דוד רמון

הגיע היום! כולם התאספו כדי לחגוג לסבתא את יום הולדתה ה-80. היו הרבה אנשים, כי כולם אהבו אותה.

זאת הייתה מסיבה גדולה! היה אוכל ממש טעים והמון מתנות. גם הרבה חברים כדי לשחק איתם. היה פשוט נפלא!!!!

הילדים רצו בכל הבית ושחקו מחבואים. היה ממש כיף כי הן
מקומות ממש טובים כדי שלא ימצאו אותם.

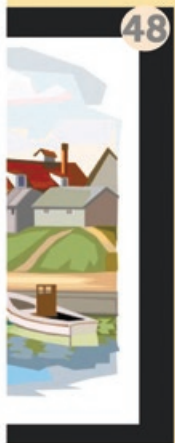
היה להם דוד בשם רמוך, הוא התחבא בחדר של סבתא והוא אמר
לנועה ובן שהתחבאו ביחד איתו. הם אהבו את הרעיון.

כשהם היו לבד עם דוד רמון, הוא אמר להם שהם ישחקו משחק ביחד
אבל שהם לא יכולים לספר לאף אחד על מה שקורה שם. כי זה סוד!

ואז פתאום, רמון הוריד את המכנסיים והראה להם את האיברים
 האישיים. בן לא אהב את מה שרמון עשה והוא עשה פנים של גועל.
 נועה נבהלה וברחה מהחדר כדי לספר לסבתא.

בזמן שרצה זכרה במה שתמיד סבתא אמרה להם: "אין סודות...
צריך לשמור על האיבריים האישיים!"

. כשסבתא הגיעה לחדר, היא ראתה את דוד רמוך, שלא הכירה, כי הוא לא היה מהמשפחה. הוא אמר שהוא לא עשה כלו ושהילדים משקרים, אבל הילדים אמרו את האמת. סבתא האמינה להם.

אחרי זה סבתא התקשרה למשטרה, כדי שרמוון לא יעשה זאת
שוב ולא יפחיד יותר את הילדים בשכונה.

כשנכנסו לחדר ההורים של נועה וכן מסרו את התינוק לסבתא
וחבקו אותם חזק, חזק. כל כבוד לכם, שקראתם לסבתא. אני ממש
גאה בכם, אמרה אמא.

ולפני שסבתא כיבתה את הנרות, נועה ובן חבקו את סבתא חזק והודו לה, על כל מה שלמדה אותם, זה עזר להם להגן על עצמם מהבנאדם הרע. ביום הזה כולם שמחו וחגגו ביחד את יום הולדתה של סבתא.